

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/154/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420201681
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1420201681.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Anny Kašajovej a JUDr. Valérie Kleinovej v právnej veci žalobcov: 1/ B. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX, Z., zastúpený: V. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX, Z., 2/ S. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX, Z., proti žalovanému: SVOJBYT, IČO: 31 801 609, so sídlom Kuklovská 496/19, Bratislava, o určenie neplatnosti voľby členov rady spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov SVOJBYT a o späťvzatie žaloby na odvolanie žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 29. septembra 2021 č.k. 4C 22/2020-195 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením č.k. 4C 22/2020-195 zo dňa 29.septembra 2021 súd prvej inštancie zastavil konanie, žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100% a žalobcom 1/ a 2/ vrátil súdny poplatok v sume 92,80 EUR spoločne a nerozdielne prostredníctvom spoločnosti Slovenská pošta a.s.

2. Proti tomuto uzneseniu v časti výroku II., ktorým súd prvej inštancie priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, podali žalobcovia včas odvolanie a navrhli, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil, a rozhodol tak, že žiadnej sporovej strane náhradu trov konania neprizná.

3. Žalobcovia 1/ a 2/ poukázali na skutočnosť, že k späťvzatiu žaloby o určenie neplatnosti voľby členov rady spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov SVOJBYT došlo z dôvodu, že pominula dôvodnosť podanej žaloby, nakoľko všetci členovia rady, ktorí boli napadnutou voľbou zvolení za členov rady žalovaného, sa dobrovoľne vzdali svojich funkcií. Uviedli, že pokračovanie v konaní sa tak stalo bezpredmetným a pre sporové strany bez právneho významu, keďže v mene žalovaného konal predseda rady, ktorý sa po podaní žaloby, spolu s ostatnými členmi vzdal svojej funkcie. Z uvedeného dôvodu preto nesúhlasili s argumentáciou súdu prvej inštancie, že procesne zavinili zastavenie konania výlučne žalobcovia. Argumentovali aj tým, že v priebehu konania namietali oprávnenosť žalovaného, ktorý je zastúpený R.. W.R. W., ako predsedom rady vyjadriť sa k podanej žalobe, resp. splnomocniť na toto konanie advokátsku kanceláriu Okenica Šula & Co. s.r.o. Dôvodom podľa nich bolo, že dňa 20.5.2020 bol za predsedu žalovaného zvolený W. M. (zapísaný do registra spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 25.6.2020). Poukázali na § 7c ods. 3, 5 zákona č. 182/1993 Z.z., a mali za to, že člen rady určený radou je oprávnený konať za predsedu do zvolenia nového predsedu. Podľa žalobcov súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, keď dospel k záveru, že R.. W. ako člen určený radou, mohol konať v mene žalovaného aj po tom ako bol za nového predsedu dňa 20.5.2020 zvolený W. M. a splnomocniť advokátsku kanceláriu Okenica Šula & Co. s. r.o. na zastupovanie

žalovaného v tomto konaní. Uviedli, že vzhľadom na skutočnosť, že R.. W. už v čase podania žaloby (20.5.2020) nebol oprávnený konať za spoločenstvo nakoľko v tom čase už bol zvolený nový predseda spoločenstva, nebol oprávnený ani splnomocniť advokátsku kanceláriu Okenica Šula & Co. s.r.o. na zastupovanie žalovaného v tomto konaní. Záver súdu prvej inštancie, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že kým sa nerozhodne o neplatnosti uznesenia, resp. o určení neplatnosti voľby členov žalovaného platí, že boli platne zvolení, preto mal právo vykonávať úkony v mene žalovaného (t.j. aj splnomocňovať) považujú za nesprávny. Vzhľadom na skutočnosť, že členovia rady žalovaného, o neplatnosti voľby ktorých sa malo v tomto konaní rozhodovať, sa vzdali svojich funkcií v rade žalovaného až po podaní žaloby ako aj, že R.. W. W. nebol oprávnený splnomocniť na zastupovanie žalovaného v predmetnom konaní advokátsku kanceláriu Okenica Šula & Co. s.r.o., nie je podľa názoru žalobcov spravodlivé, aby boli zaviazaní na náhradu trov konania, ktorých vznik zapríčinil sám žalovaný tým, že neoprávnená osoba v jeho mene splnomocnila na zastupovanie advokátsku kanceláriu.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov nevyjadřil.

5. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

6. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov prvoinštančného konania vychádzal odvolací súd z ust. § 256 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP, podľa ktorých, cit.: „Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.“

7. Predmetné konanie sa začalo podľa ust. § 156 CSP dorúčením žaloby na súd prvej inštancie dňa 21.05.2020. Dňa 19.07.2021 bolo súdu prvej inštancie dorúčené podanie žalobcov 1/ a 2/, v ktorom oznámili, že berú žalobu v celom rozsahu späť. Uznesením č.k. 4C 22/2020-195 zo dňa 29.09.2021 súd prvej inštancie zastavil konanie, žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100% a žalobcom 1/ a 2/ vrátil súdny poplatok v sume 92,80 EUR. V podanom odvolaní žalobcovia namietali, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci tým že nesprávne aplikoval ustanovenie § 256 ods.1 CSP. Nesúhlasili s argumentáciou súdu prvej inštancie, že procesne zavinili zastavenie konania nedôvodnou žalobou, nakoľko nepreukázali súvislosť medzi tým, že členovia rady žalovaného sa vzdali svojich funkcií a medzi tým, že podľa žaloby boli neplatne zvolení za členov rady a teda nemohol pričítať procesné zastavenie konania žalovanému z dôvodu, že sa členovia rady po podaní žaloby vzdali svojich funkcií, na základe čoho priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému. Uviedli, že nakoľko sa členovia rady žalovaného o neplatnosti voľby, ktorých sa malo v tomto konaní rozhodovať vzdali svojich funkcií v rade žalovaného až po podaní žaloby ako aj, že R.. W. W. nebol oprávnený splnomocniť na zastupovanie žalovaného v predmetnom konaní advokátsku kanceláriu Okenica Šula & Co. s.r.o. nie je spravodlivé, aby boli zaviazaní na náhradu trov konania, ktorých vznik zapríčinil sám žalovaný. V dôsledku konania žalovaného pominula podľa žalobcov dôvodnosť podanej žaloby, nakoľko všetci členovia rady, ktorí boli napadnutou voľbou zvolení za členov rady žalovaného, sa dobrovoľne vzdali svojich funkcií a pokračovanie v konaní sa tak stalo bezpredmetným a pre sporové strany bez právneho významu a preto pominul dôvod trvať na podanej žalobe.

8. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatie návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto

prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. 9. 2011, sp. zn. 7M Cdo 4/2010). Možno teda uviesť, že žalovaný procesne zaviniť zastavenie konania spravidla vtedy, keď sa po podaní žaloby rozhodne žalobcov nárok uspokojí hoci v predsporovom štádiu tak odmietal urobiť.

9. Je nesporné, že sporové konanie v tejto právnej veci bolo zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcami 1/ a2/. Späťvzatie žaloby je dispozitívny procesný úkon, ktorý patrí výlučne žalobcovi. Žalobca ako dominus litis (pán v spore), ktorému svedčí právo podať žalobu v sporovej veci, túto môže na základe vlastnej úvahy i bez uvedenia dôvodu vziať späť. Späťvzatie žaloby ako procesnoprávny úkon je prejavom autonómnej vôle žalobcu, s ktorým procesné normy spájajú ukončenie súdneho konania; teda je takou subjektívnou (zavinenou) skutočnosťou, ktorá bezprostredne vedie k zastaveniu konania. Ak žalobca vezme žalobu späť, z procesného hľadiska platí, že zaviniť zastavenie konania a preto je povinný nahradiť žalovanému trovy konania. Vnútna pohnútka žalobcu vedúca k späťvzatiu žaloby ho nezabavuje procesnej zodpovednosti na zastavení konania. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej i žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 256 ods. 1 CSP. Nie je pritom vylúčené, aby súd súčasne došiel i k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP (nepriзнание náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa). O náhrade trov konania pri späťvzatiu žaloby (v sporovom konaní) súd preto vždy rozhoduje podľa ustanovenia §256 ods. 1 CSP v spojení s § 257 CSP.

10. V nadväznosti na uvedené pri posudzovaní otázky procesného zavinenia zastavenia konania nemôže odvolací súd prisvedčiť žalobcom v tom, že vznik trov konania zapríčinil žalovaný z dôvodu, že k späťvzatiu žaloby došlo po jej podaní a dôvodnosť žaloby pominula, pretože všetci členovia rady, ktorí boli napadnutou voľbou zvolení za členov rady žalovaného, sa dobrovoľne vzdali svojich funkcií. Odvolací súd súhlasí so súdom prvej inštancie, že žalovanému nemožno pričítať zastavenie konania z dôvodu, že sa členovia rady žalovaného vzdali po podaní žaloby svojich funkcií. Predmetom konania bolo určenie neplatnosti voľby členov rady spoločenstva SVOJBYT zo dňa 22.04.2020 a tým, že sa členovia rady dobrovoľne vzdali svojich funkcií nemožno konštatovať, že žalovaný postupoval v súlade s nárokom uplatneným žalobcami v tomto konaní. Žalobcovia 1/ a 2/ sa v posudzovanej veci nedomohli toho čo žalovali, nakoľko nimi uplatnený nárok v zmysle žaloby uspokojený nebol a preto procesne zaviniť zastavenie konania. Vzdanie sa funkcií členov rady žalovaného nepreukazuje súvislosť s neplatnosťou voľby členov rady spoločenstva SVOJBYT zo dňa 22.04.2020, čo bolo v danej veci predmetom konania. Súd prvej inštancie preto správne priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému a odvolací súd považuje právny záver súdu prvej inštancie za správny.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP a žalovanému, plne úspešnému v odvolacom konaní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).